

רע"פ 5856/15 - אברاهים בשר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5856/15

כבד השופט ס' ג'ובראן

לפני:

아버اهים בשר

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט
המחוזי בנצורת מיום 12.7.2015 בע"פ 15510-04-15
שניתן על ידי כבוד השופט א' הלמן

עו"ד ש. בלומנפלד

בשם המבקש:

החלטה

1. בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחזוי בנצרת (השופט א' הלמן) בע"פ 15510-04-15, מיום 12.7.2015, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דין של בית משפט השלום בבית שאן (השופט א' דחליה-שרקאי) בתו"ב 58394-11-11 מיום 11.9.2014.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של אי קיום צו בית משפט, לפי סעיף 210 לחוק התקנון והבנייה, התשכ"ה-1965 (להלן בהתאם: חוק התקנון והבנייה; עבירת אי קיום צו בית משפט). על פי הנטען בכתב

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

האישום, ביום 18.4.2002 המבוקש הורשע, על יסוד הודהתו, בבית משפט השלום בבית שאן (השופטת ל' יונג-גפר) בת.פ. 1600/01, בעבירה של ביצוע עבادات ללא היתר, בניגוד לסעיפים 145(א), 204(א) ו-208 לחוק התכנון והבנייה (להלן: ההרשותה הראשונה). זאת, משם שהשתמש במרקען אשר "יעודם חקלאי" (להלן: המקרקען), למטרת ניהול עסק לאחסון, תיקון ומכירה של מטעי עז. במסגרת הרשותה הראשונה, אסר בית משפט השלום על המבוקש להשתמש במרקען בחירגה מייעודם החל מיום 1.5.2003 ובהמשך האrik את המועד, לבקשת המבוקש, עד ליום 31.12.2004. אף על פי כן, בתאריכים 17.12.2007 ו-1.5.2011, מצא מפקח בניה מטעם המשיבה (להלן: המפקח) כי המבוקש לא צית לצו בית המשפט, ועקב כך הוגש נגדו כתב האישום מושא התביעה שלפני.

3. בדין בעבירות אי קיומ צו בית משפט בבית משפט השלום, המבוקש כפר בעובדות כתב האישום, וטען כי המשיבה לא הוכחה ברמה הנדרשת כי המבוקש הוא שביצע באופן אישי את העבירה המייחסת לו. בפרט, טען כי המפקח כלל לא ביקר במרקען, וכי המשיבה לא הגישה קריאה את תלמידיו האויר אשר שימשו את המפקח ליזיהו המקרקען. עוד טען לקיומו של شيء בפתחת ההליכים נגדו, משם שכתב האישום הוגש כ-4 שנים לאחר שנמצא לראשונה מפר את צו בית המשפט.

4. ביום 11.9.2014, בית משפט השלום הרשע את המבוקש בעבירות אי קיומ צו בית משפט, על סמך הראיות שהיו בפנוי, ובינהן עדותו של המפקח, אשר העיד כי זיהה את המקרקען לפי תלמידיו אויר, ובהגיעו אל המקרקען נמצא בהם אנשים עובדים ומשתוי עז, ואף חקר את המבוקש עצמו במקום. טענות המבוקש בדבר הגנה מן הצדק בשל شيء, ובדבר חובה להגיש קריאה את תלמידיו האויר כתנאי ליזיהו המקרקען, נדחו. בגזר הדין, הושת על המבוקש קנס של 15,000 ש"ח או 4 חודשי מאסר תחתיו; מסר של 3 חודשים על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה מהסוג שבה הורשע; והתחייבות כספית בסך 20,000 ש"ח להימנע מעבירה על הסעיפים בהם הורשע.

5. המבוקש ערער על פסק הדין לבית המשפט המחוזי, וחזר על טענותיו כי עומדת לו הגנה מן הצדק בשל شيء, וכי המקרקען לא זוהה כראוי מושם שלא הוגש תלמידיו אויר באמצעות זיהה המפקח את המקרקען. עוד ערער המבוקש על חומרת העונש. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, וקבע כי לצורך זיהוי המקרקען די בעדותו של המפקח - אשר התקבלה על ידי בית משפט השלום כמהימנה - לפיה הגיע אל המקרקען אותם זיהה לפי צלום האויר, שם מצא את העבודות. בית המשפט המחוזי הדגיש כי המפקח עוסק באכיפת חוק התכנון והבנייה משנה 2002, ובמסגרת תפקידו מתיחס למרקען על פי זיהויים באמצעות מספרי גוש וחלקה, ולכן אין סיבה להניח כי לא עשה את עבדותו כשרה בעניינו של המבוקש. כן נדחתה טענת השהייה, משם שהועלטה רק בשלב סיכון ההגנה ולא ניתנה למשיבה אפשרות להסביר לה. טענות המבוקש לעניין גזר הדין נדחו אף הן.

הבקשה למתן רשות הערעור

6. בבקשתה שלפני, עותר המבוקש מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי, ולהורות על זיכוי. לשיטתו, במרקען הנדון עולה סוגיה משפטית עקרונית, האם במרקען בו פקח אכיפה מזהה מקרקען לפי תלמידיו אויר ומגיע אליהם, קיימת חובה על המדינה להגיש את התלמידים קרואה בתיק, על מנת להוכיח כי הפוך הגיע זיהה את המקרקען מושא כתב האישום.

דין והכרעה

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - © verdicts.co.il

7. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. עניינו של המבוקש כבר נדון בפני שתי ערכאות. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו: ר"ע 103/82 ח'נוך חיפה בע"מ נ' מצת או (הדר חיה) (13.7.1982)), או אם ישנו שיקולי צדק ייחודיים בסביבות המקירה (ראו: רע"פ 5066/09 אוחזון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). במקירה שלפנוי, בקשה רשות הערעור אינה מעוררת שאלה משפטית עקרונית שכזו או מעלה שיקולי צדק שכאה, ועל כן המבוקש לא הציע על עילתה המצדיקה דין ב"גלוּל שליש".

8. עינתי בבקשתו ובפסקיו הדיון של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי, ואני סבור כי אין מקום להתערבות בהם. על אף טענותו, המבוקש לא העלה בבקשתו טענה בעלת חשיבות משפטית כאמור, ולמעשה מבקש הוא כי בית משפט זה יתערב בנסיבות העובדה והמהימנות אשר נקבעו בפסק דין של בית משפט השלום, על סמך עדות המפקח בפניהם. כידוע, הלכה היא כי ערכאות הערעור אינה מתערבת, ככל, במקרים מסווגים (ראו למשל: ע"פ 111/99 שווץ נ' מדינת ישראל (21.8.2000)). הלכה זו מקבלת משנה תוקף כאשר מדובר ברשوت ערעור בפני עצמה שלישית (ראו דברי ברע"פ 7214/14 שמאי נ' עיריית תל אביב (5.11.2014)). בחינת מסקנותיו של בית משפט השלום, אף על רקע טענות המבוקש, מעלה כי אין מדובר בנסיבות חריג המצדיק סטייה מהלכה זו. שתי הערכאות הקודמות הגיעו למסקנה מנומקת כי עדותם של המפקח מהימנה וכי המקרכען זהו CRAIO, וזאת מבלי שצורפו תצלומי האויר CRAIA, ואני מוצא מקום להתערבות בהכרעה זו.

9. סוף דבר, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, י"ט באלוול התשע"ה (3.9.2015).

שופט